

A csütörtöki kormányinfó óta újra Dopemanról szólnak a hírek. Gulyás Gergely és Vitályos Eszter rengeteg kérdést kapott a nők bántalmazásáról és a drogozásról rappelő előadó miatt, aki tagja az 1. számú Digitális Polgári Körnek. A kormányinfón Gulyás arról beszélt, hogy fontolóra veszik a DPK-tagok életútjának vizsgálatát. Nagy János államtitkár pedig nem sokkal később azt mondta, a közbeszéd alakulásának fényében kell eldönteni, Dopemannek lesz-e helye az 1. számú DPK-ban. Orbán Viktor viszont azóta beállt az előadó mögé.

A kormányinfó után megkérdeztük Nagy Eleket, Dopeman DPK-tagtársát, a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara elnökét, hogy mit gondol a témáról: van helye Dopemannek az 1. számú DPK-ban, vagy nincs? Amennyiben pedig van, akkor miért?

Nagy Elek nem sokkal Orbán támogató posztja után válaszolt nekünk. Azt írta, nem ismeri Dopeman munkásságát annyira, hogy megalapozott véleményt nyilvánítson. Az általa megismert kevés információ alapján azonban úgy látja, máshova pozicionálják magukat. Az

esettel kapcsolatban viszont érvényesnek tartja a magyar közmondást, miszerint „egy fecske nem csinál nyarat”. Ezért szerinte érdemes a helyén kezelni az „ügyet”.

Mivel Nagy Elek ragaszkodott hozzá, hogy válaszát csak teljes terjedelmében közölhetjük, levele alább olvasható.

„Köszönöm kérdését. Bevallom jobban örültem volna, ha elsődlegesen arról kérdezi a véleményemet, mit gondolok a Miniszterelnök úr e kezdeményezéséről, miért vállaltam, hogy a kör tagja legyek és csak harmadsorban a tagokról, illetve egyik tagról.

Amint azt múlt szombati nyilatkozatomban is világossá tettem, „bár nem kerestem a lehetőséget – de a felkérést tisztelettel elfogadtam.” A felkérésnek magánemberként tettem eleget. Erdélyi származású üzletemberként, a társadalmi élet több szegmensében vállaltam szerepet. A BKIK és az MKIK elnöke vagyok, a Monacói Hercegség tiszteletbeli konzulja, a

Kolozsvár melletti gyalui várkastélyt tulajdonló, Erdély egyik legnagyobb kulturális központjaként működő „Erdélyi hagyományok alapítvány” alapítója és elnöke, a kárpát-medencei irodalmat támogató „Méhes György – Nagy Elek alapítvány” alapítója. Ezeket a szerepeket mindig is szét tudtam választani egymástól.

A digitális polgári körök létrehozása számomra azért is vonzó, mert nem pártpolitikai, hanem értékalapon szerveződik és rendkívül aktuális gazdasági és társadalmi élethelyzetre keres válaszokat. A saját értékrendemet sohasem rejtettem véka alá. Erdélyben nőttem fel, szüleim református hitben neveltek. A hagyományok tisztelete, a magyarságunk lételeme volt mindennapjainknak. Feleségem katolikus, így lehetőségem van az ökuméniát is gyakorolni. Erdélyben nem kevés verbális és sajnos fizikai inzultus is ért annak idején a magyarságom miatt, ezért az élet megtanított arra, milyen fontos, hogy toleránsak legyünk.

Engedje meg, hogy fentiek fényében világítsam meg a hátterét a digitális polgári körök jelentőségének.

Szerintem a mai világ egyik legmélyebb kihívása az, hogyan alakítja át a technológiai fejlődés az életünket: az emberi szabadságot, a közösségeink működését és nem utolsósorban a nemzeti önállóságot. Viszont a digitális rendszerek ma már nem csupán eszközök, működésüket algoritmusok, mögöttes gazdasági és geopolitikai érdekek formálják. Azaz, ezek a rendszerek egyáltalán nem semlegesek! Gyakran épp a helyi közösségek és a kisebb nemzetek önállósága kerül veszélybe. Közben régi alapfogalmaink – mint az igazság, szabadság, rend – új értelmet kapnak, gyakran a technikai hatékonyság vagy profitorientáltság mentén.

Ezért a digitális világban való jelenlét nemcsak technológiai, hanem értékválasztási kérdés is. Ha egy emberközpontú jövőre vágyunk, annak a kulcsa az, hogy össze tudjuk-e egyeztetni az erkölcsi tartást a technológiai haladással.

Olyan közösségekre van szükség, amelyek nem elzárkóznak, nem is sodródnak, hanem saját értékeik mentén kapcsolódnak a világhoz. Az én értelmezésemben ez a gondolat vezérli a most induló digitális polgári köröket is.

Talán nem véletlen, hogy Alexander C. Karp, a Palantir vezére szerint, ha a Nyugat nem

képes a mesterséges intelligencia rendszereit a hagyományokban gyökerező erkölcsi és politikai keretbe illeszteni, akkor elveszíti a digitális tér feletti szuverenitását – és ezzel saját szabadságának alapjait is.

Meggyőződésem, hogy egy gazdasági profilú digitális közösség érdemben hozzájárulhat ezen értékek megerősítéséhez. Személy szerint egy olyan értékalapú gazdasági profilú közösség építésének örülnék, amely a digitális vállalkozók új generációja számára is érthető és vonzó, miközben hidat képez a tapasztalt üzleti szereplők és a fiatal innovátorok között.

Nem szeretném megkerülni az ön által feltett kérdést. Nem ismertem és ma sem ismerem úgy Dopeman munkásságát, hogy megalapozott véleményt nyilvánítsak, maga a műfaj sem áll közel hozzám. Annak a kevésnek az alapján, amit megismertem, úgy látom máshová pozícionáljuk magunkat.

De ennek az esetnek a kapcsán két felvetésem viszont van:

1. Itt is érvényes a magyar közmondás: „Egy fecske nem csinál nyarat”, tehát érdemes a helyén kezelni az „ügyet”.

2. Az elmúlt időszak több olyan eseménye, ahol az előadók a nagy felháborodást kiváltó produkciójuk kapcsán a művészi szabadságra hivatkoztak felveti azt a kérdést is, hogy van-e határa a művészi szabadságnak? Mióta Déry Tibor megírta a G.A. úr X-ben című regényét, tudjuk, hogy a korlátok nélküli szabadság anarchiába torkollik. Jó száz éve, mikor Réthy László megjelentette Lówy Árpád néven a trágár szavakkal tarkított verseit, azzal a felkiáltással, hogy ezek a szavak a magyar nyelv szerves részét képezik, óriási felháborodás övezte, de még a vájtfülűek is élvezettel olvasták. Mára ezek a versek megszélidültek, néhány belőlük valódi gyöngyszem maradt. Mégis érdemes lenne elgondolkodni, hogy ma hol a művészi szabadság határa?”

